

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. IV. Quandonam censendus quis sit à S. Sedis communione divisus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

S. Leo, *aliud Præsidentes.* Nihilominus nullum omnino esse contendimus inter S. Sedem & Pontificem *ex Cathedra* docentem discrimen. Casus duntaxat unicus est, quo Sedi, non autem Pontifici uniri posse videmur: nimirum si Pontifici manifestam hæresim docenti universa se opponeret ac reclamaret Ecclesia. Sed tunc Sedes vacaret, & Papa propter manifestam hæresim Papatu excidisset. An casus iste stantibus Christi promissis possibilis sit, non est hic inquirendi locus. Hoc certissimum est, nullâ hodie veri specie distingui posse inter eam quam cum Pontifice & S. Sede habemus communionem; cum non tantum Clerus Romanus dogmaticæ, de qua agimus, Decisioni adhæreat, verum etiam Ecclesiæ Italiæ universæ; ne quid dicamus de concordi ceterarum Orbis Catholoci Ecclesiarum consensione, quam ignorare non possunt nisi qui oculos claudunt manifestissimæ veritati.

§. IV.

*Quandonam censendus quis sit à S. Sedis
communione divisus.*

UNITAS fidei primarium est Catholicæ communionis vinculum. Quicumque ergo palam apertèque jactant, in dogmatica S. Sedis Constitutione reperire se varios contra fidem errores; plures ex propositionibus à S. Sede damnatis tanquam erroneis, totidem esse veritates; quippe Constitutionem (quæ, etiam juxta principia illorum qui Pontificiam auctoritatem maximè restringunt, veræ fidei norma & regula est) admittere

mittere pertinaciter recuſant : evidentiffimum eſt eos cum S. Sede non eãdem fide conjungi, & conſequenter ab ejuſdem communionẽ ſeparari. Errori cum veritate nullum eſt commercium.

Hoc nixus principio Miniſtris Caretonii reſpondit Cardinalis Richelius : *Ex deciſione quam petitis, evidens ſequeretur Schiſma, ſtabiliendo articulum fidei Eccleſiis Gallicanis proprium, & non communem Eccleſiæ univerſali: unde diviſio fidei ſequeretur.* Et ante hunc Cardinalis Perronius de eadem materia dixerat:

Purſt. fi.
dei præ-
cept. p.
221.

Orat. Car-
din. Perr.
ad ſtat. us
in monu-
ment.
Gleri.

Si communionis Eccleſiaſticae fundamentum eſt unitas fidei, & rerum ad ſalutem pertinentium: quã ratione credere, & jurejurando poſſumus affirmare, Pontificem reliquamque Eccleſiam in fide & rebus ad ſalutem pertinentibus errare, & doctrinam tradere impiam & verbo Dei contrariam, & conſequenter hæreticam; niſi nos ab eorum communionẽ ſeparemus, eoſque, quantum in nobis eſt, maledicto & anathemati ſubjiciamus, & ſic Eccleſiam dividamus, aut nos potius dividamus ab Eccleſia? Irrefragabilia ſunt hæc principia. Non examino an ab iſtis Cardinalibus hæc principia ad propoſitam ſibi materiam rectè applicata fuerint: ſufficit applicationem eſſe juſtiſſimam, quando ad dogmaticam S. Sedis Conſtitutionem referuntur. Quiſquis credit Conſtitutionem hanc ſcatere erroribus, fidem cum S. Sede non habet eandem, & conſequenter eſt ab ejus communionẽ reſciſſus.

Alterum Catholicæ unitatis vinculum eſt, harmonia quã membra capiti, quantum ad Eccleſiaſtici corporis regimen attinet, debito ordine ſubjiciuntur. Quiſquis igitur publicè & pertinaciter Pontificiæ jurifdictioni ſe

se subtrahit; quisquis in rebus fidei excusso obedientiæ jugo censuras & excommunicationem S. Sedis incurrit; communionem cum eadem Sede Catholicam sine dubitatione amittit. Obsisti quandoque potest, ne coram humano Tribunali censuræ ejusmodi publicentur, mandenturque executioni; at nullâ hominum potestate fieri potest ne vim valoremque obtineant ante Tribunal Dei. Speciosè quidem, sed fallaciter profiteberis servare te S. Sedis unitatem, ac debitam ei reverentiam exhibere. Protestationes illæ non sunt nisi lacrymæ crocodili, vocesque hypocritarum ad fallendum seducendumque simpliciores peropportunæ. Photius atque Lutherus multo post rebellionem suam tempore eandem cantilenam cecinerunt: Sanctusque Hieronymus de Antiochenæ Ecclesiæ divisione ad Damasum Papam scribebat: *In tres partes scissa Ecclesia ad se rapere me festinat.....* Epist. 58. vet. editio.
Ego interim clamito, si quis Cathedra Petri jungitur, meus est. Miletius, Vitalis atque Paulinus tibi herere se dicunt. Possem credere si hoc unus assereret: nunc autem duo mentiuntur, aut omnes. Sapientum est igitur non fidere sermonibus eorum, qui cum de Schismatis lepra suspecti sint, sanitatis unitatisque speciem præferunt. Hoc fraudulento simulationis pallio se obtegunt, ne eos tanquam Schismaticos, si Pontificiæ jurisdictioni palam se subducant, fidelis populus detestetur.